

Jaargang 3 - december 2005

VAN DE REDACTIE

Zo vlak voor de kerstdagen laten we bij u een extra nieuwsbrief 'dubbeldikke' op de deurmat vallen. We horen steeds meer reacties dat de nieuwsbrief goed in de smaak valt. En dat waarderen we erg. Vandaar dit 'kerstcadeautje' van uw vereniging.

Het eerste ingezonden artikel hebben we van Harm Zaagsma ontvangen. In de volgende nieuwsbrief (januari 2006) wordt het artikel gepubliceerd. Hartelijk dank voor de inzending. Voor de andere leden: laat de redactie verrassen met uw bijdragen in de vorm van verhalen, foto's.

In de vorige nieuwsbrief stond een gedeelte van het verhaal over het wegennet uit het boek: De geschiedenis van Barradeel. In deze nieuwsbrief het 2de gedeelte. Wij wensen u veel lees plezier.

BESTUURLIJK

In de bestuursvergadering van november heeft onze voorzitter Jan Anne Vonk te kennen gegeven dat hij een punt wil zetten achter zijn voorzitterschap van de Oudheidkundige Vereniging Barradeel. Na een lange tijd zeer actief te zijn geweest in het bestuur vindt de voorzitter het tijd worden voor een ander (nieuw)gezicht in het bestuur. Hoewel deze mededeling onverwacht kwam, respecteren de andere bestuursleden zijn standpunt. Zij zijn nu driftig op zoek naar een andere voorzitter en de invulling van de vacature in het bestuur. Want het bestuur wil graag het aantal bestuursleden op peil houden. Het bestuur zou het erg op prijsstellen als zich een vrouwelijk bestuurslid beschikbaar wilde stellen. We komen in een volgende nieuwsbrief terug op dit onderwerp.

Het bestuur wenst u

*Prettige kerstdagen en een
voorspoedig en gezond 2006!*

LEDENNIEUWS

Nieuwe leden:

- A. Cuperus, Wieringastraat 8, 9076 AB ST. ANNAPAORCHIE
- B. Tjallingii, Nije Buorren 19, 8855 CG SEXBIEURUM

Adreswijziging:

- A. Stoer-Postuma, Nij Bethanië 1 K 48, 8851 EJ TZUMMARM

Beëindiging lidmaatschap:

- T. Zuidema-Prosje, TZUMMARM

AANWINSTEN

De heer Bartele Kramer heeft een aantal foto's in bruikleen gesteld om te digitaliseren. Dit zelfde geldt ook voor enkele foto's van Harm Zaagsma. Hartelijk dank hiervoor.

Bartele Kramer op de transportfiets met 4 kisten 'bokking' (foto 1947).

BIJENKOMSTEN WINTERSEIZOEN

Op donderdag 8 december heeft Piet Hoekstra een lezing gehouden over oude en nieuwe landbouwgewassen. Piet was één van de trekkers van het teeltproject van een 50-tal gewassen in het kader van Het Bildt 500. Op vrijdag 27 januari 2006 komt prof. Pieter Winsemius naar de oude gemeente Barradeel.

WEBSITE

Kortgeleden is de website van de vereniging helemaal vernieuwd. Omdat er langzamerhand meer bezoekers zijn die de Internet-browser FireFox gebruiken, waren we genoodzaakt de site aan te passen. Met FireFox was de site namelijk onleesbaar. Het probleem is nu opgelost en er staat nu weer meer informatie op.

OUD EN NIEUW IN EUROPA

In Rome werd in 153 v.Chr. het begin van het jaar op 1 januari gezet, maar aanvankelijk werd deze dag niet gevierd en had alleen een administratieve functie. Het Midwinterfeest vond plaats tijdens de laatste 12 of 13 dagen van het oude jaar. Pas in de vierde eeuw, nadat het christendom zijn intrede had gedaan, werd de Kalendae Januariae ingesteld, een vijfdaags feest om de geboorte van

het kindje Jezus op 6 januari in te luiden. Nog in dezelfde eeuw ging de kerk ertoe over de geboorte van Jezus op 25 december te plaatsen en deed men al het mogelijke om de snel gegroeide populariteit van de Kalendae Januariae in te dammen. De eerste drie dagen van januari werden door de Synode van Tours uitgeroepen tot vastendagen en het werd op straffe van excommunicatie verboden aan de 'heidense' nieuwjaarsviering deel te nemen.

Ook werden er diverse pogingen gedaan een andere datum als nieuwjaar te bestempelen. In de oosterse kerk rekent men vanaf de Middeleeuwen 1 september als begin van het jaar. In de westerse wereld werden diverse nieuwjaarsdata na elkaar en soms tegelijkertijd gehanteerd: 1 september, 24 september, Kerstmis, 1 maart, 25 maart, Pasen. Het kerkelijk nieuwjaar werd, zoals gezegd, in 480 vastgesteld op het begin van de advent. Gedurende de gehele Middeleeuwen bleef de nieuwjaarsdag afhankelijk van regionale gebruiken, waarbij op één plaats vaak twee of meer data tegelijkertijd als nieuwjaar golden. In de vijftiende en zestiende eeuw gingen de meeste staten in Europa er toe over het nieuwjaar op de eerste januari te vieren, maar de verwarring bleef nog lang doorwerken. Tussen 1660 en 1669 veranderde Samuel Pepys, bijvoorbeeld, in zijn dagboeken het jaartal op 25 maart en zette toch 'New Year' bij de eerste januari.

Uit: Leeuwarder courant 1947 (collectie G. Bouma)

Voorzover 1 januari als nieuwjaar gevierd werd, ontstonden op deze datum gebruiken die vergelijkbaar zijn met die van andere dagen in de heidense midwintertijd. Het feest begon, zoals alle Germaanse en Keltische feesten, op de vooravond, die in het Engels nog steeds New Year's Eve heet. Naar de heilige aan wie deze dag gewijd is werd vroeger ook wel van Silvesteravond gesproken, een naam die in Duitsland nog steeds gebruikt wordt. Sylvester was een paus uit de vierde eeuw; zijn feest valt op 31 december, vandaar.

Toen de heiligenverering tijdens de Reformatie werd afgeschaft ontstond de gewoonte van Oudejaarsavond te spreken. Het knallen van vuurwerk bij het begin van het nieuwe jaar en allerlei gebruiken om de gevestigde orde op haar kop te zetten zijn een algemeen verschijnsel tijdens de heidense joel (midwinter)tijd.

TELEFONEEREN OP OUDEJAARSAVOND

De telefoonabonné's maken er steeds meer een gewoonte van om in den laten avond van 31 December de telefoon te gebruiken voor het overbrengen van gelukwensen aan hun bekenden. Ten gevolge daarvan moest reeds op verschillende plaatsen extra-personeel in dienst gesteld worden op een uur, waarop vrijwel iedereen, thuis is ter viering van de jaarswisseling in eigen kring. De welwillende medewerking van de abonné's wordt daarom ingeroepen om op Oudejaarsavond zoo min mogelijk van de telefoon gebruik te maken en telefonische gelukwensen tot den volgenden morgen uit te stellen.

Uit: Leeuwarder courant 1928

DE GESCHIEDENIS VAN BARRADEEL

DOOR K. EN J. SIDERIUS (1950)

HET WEGENNET (VERVOLG)

Zo was dan de toestand, toen kort na 1900 de auto's in gebruik kwamen en hun aantal, grootte en snelheid gestadig toenamen. De grintwegen, hoe voortreffelijk ook voor voetgangers, karren en rijtuigen, zoals ze tot nu toe in gebruik waren geweest, waren tegen dat snelle verkeer en de zware vrachten, die werden vervoerd, niet bestand. Ze werden „kapot gereden,” er ontstonden putten, die door de zuiging van de wielen der voortjackerende vracht- en luxewagens, van dag tot dag groter werden, en van de met zoveel zorg aangelegde „púndyken” zou niet veel zijn overgebleven, als ze niet tijdig een verbetering hadden ondergaan. In de jaren 1910-'15 is op al die wegen een verharding aangebracht. Zo'n verharding werd op de Alddyk in 1915 aan-gebracht. In de jaren 1922-'23 is

men bovendien met het „teren” begonnen.

De „púndyken” waren voor het merendeel van oudsher „modderdyken,” die een grintdek hebben gekregen. De vele bochten, die er in zijn, wijzen dat nog duidelijk aan; die gedeelten zijn al van heel oude datum. Maar er zijn hier en daar ook rechte stukken, zoals een deel van de weg van Tjummarum naar Minnertsga, een zijtak daarvan door Firdgum naar Dijkshoek, van de Vinkepolle te Tjummarum naar Hogezijsl enz.

En kleine stukjes land langs die wegen en soms ook de vorm van grotere stukken wijzen er op, dat dat niet altijd zo is geweest, maar dat er ten behoeve van de weg gedeelten zijn afgenomen. Door het verbreden van de weg in 1934 werd in de kom van Pietersbierum heel wat veranderd. Een deel van de huizen werd gesloopt en er werden nieuwe gebouwd.

Het „púndyksjild” moge, evenmin als enige andere vorm van belasting, bijzonder populair zijn geweest, de grote verbetering, die de aanleg van púndyken voor het verkeer gaf, werd algemeen erkend en gewaardeerd.

In Barradeel heeft men de Kapelleweg en de Konkelsweg, namen van Hollandse oorsprong, maar alle andere wegen worden dijken genoemd. Een kapel was een kleinere kerk, niet in het bezit van doop- en begrafenisrechten. De Slachte, de Oude-dijk en de Zeedijk zijn dijken, d.w.z. vroegere of nu nog in gebruik zijnde waterkeringen, die tevens als verkeersweg werden gebruikt.

En zodoende heeft men alle verkeerswegen, tot de vroegere „modderdyken” toe, ook maar met de naam van dijken bestempeld, zoals de Minnertsgaasterdijk, de Oosterbierumerdijk enz., die toch voor een niet-Fries geen dijken maar wegen zijn.

Behalve dijken en wegen vindt men in Barradeel ook nog lanen: de Miedlaan, de Groene laan, de Schulpenlaan. De meeste dorpen hebben hun Skilleane, oorspronkelijke voetpaden naar de zeedijk, die met schelpen begaanbaar gehouden werden. Tjummarum heeft z'n Skilleane op het einde van de Jankelaan, Sexbierum van Eelsma-state tot de zeedijk.

CONTACTADRES

Secretaris G. Bouma
Reiddomp 17, 9101 HJ DOKKUM
0519-241409 / 06-46172026

E-mail: gghbouma@hetnet.nl

Website: www.oudbarradeel.nl

Publieke Verkoop
VAN HET
GEMEENTEHUIS
TE SEXBIERUM.
(Continuatie).

De Notaris H. DE KOE te Sexbierum zal Donderdag 20 November 1902, 's avonds 7 uur, bij van der Wal te Sexbierum, finaal verkoopen:
Het tegenwoordige GEMEENTEHUIS te Sexbierum met bijbehorenden Tuin te Sexbierum, kad. bekend sectie C no. 991, ter grootte van 7 are 27 centiare.

Dit Huis, gelegen aan de Dorpsstraat en het Vaarwater, bevat verschillende Vertrekken, thans respectievelijk ingericht voor Secretarie, Raadzaal, burgemeesterkamer, Wachtkamer en Woning voor den Concierge, ruime Gang, Put, Regenbak enz.

Het perceel is door zijn gunstige ligging bijzonder geschikt voor de uitoefening van allerlei handel en bedrijf.

Aanvaarding 1 Januari 1903.
Geboden f 1953.

Uit: Leeuwarder courant 1902 (collectie: G. Bouma)

PETRUS LUCAS HANNEMA

Geneesheer en vroedmeester te Minnertsga 1839 - 1876

Geneesheer, heelmeester, chirurgyn en vroedmeester, allemaal oude titels van beroepen die één ding met elkaar gemeen hebben namelijk dat zij ten dienste dienden te staan voor de gezondheid van de bevolking.

Bij het samenstellen van een lijst met mensen die in Minnertsga dit beroep hebben uit geoefend, komen er veelal namen voor die voor het dorp onbekend zijn. De geleerdheid kwam vaak van buiten het dorp en dat was met de doktoren ook het geval. Velen van hen kwamen na hun afstuderen aan de universiteit uit de stad en kwamen 'ten plattelande' om in hun, en meestal eerste praktijk, een stuk

De Chirurgyn.

't Herte is te synd' verbonden, Van doodelyke wonden.

*So eniglit verbrooken sy,
De Meester moeder haastig by,
Op dat het wyslyck word geneesen:
Maar of de ruykeloose Ziel,
In Spiess en Swaard van Sondenviel,
Daar schynd geen swaarigheid te weesen.*

ervaring op te bouwen.

Na verloop van tijd vertrokken zij, samen met hun inmiddels gesticht gezin, dan weer naar andere plaatsen waarmee ook de namen van de geneesheren uit de archiefstukken verdwenen. Toch is er een dokter in Minnertsga geweest die voor een behoorlijk nageslacht heeft gezorgd die nog een hele lange periode in het dorp heeft gewoond en gewerkt.

Petrus Lucas Hannema werd geboren op 4 oktober 1811 in Franeker als zoon van de bierbrouwer Lucas Pieters en Foekje Klazes van der Kooi. Bij de bevalling was de bekende medischdoctor, genees- en verloskundige Jelle Banga aanwezig die in Franeker woonde en zijn praktijk had in het Martena-huis. Het is niet zo verwonderlijk dat deze bekende Franeker arts de bevalling deed bij Foekje, want hij was namelijk haar zwager.

Van Jelle Banga, die binnen de medische wereld toen der tijd een aantal belangrijke functies vervulde, zijn vrij veel medische aantekeningen bewaard gebleven uit zijn periode als arts.

6de pand van links was vroeger de 'praktijk' van Petrus Lucas Hannema. (collectie: G. Bouma)

Uit één van deze aantekeningen blijkt hoe moeilijk de jonge moeder Foekje het heeft gehad na de bevalling van haar eerste zoon Petrus, zij raakte in een zware postnatale depressie.

In oktober 1811 schrijft Jelle Banga daarover: *"De vrouw van L. Hannema, 26 jaar, voor de eerste maal zwanger, verlost van één zoon, Petrus. Onbegrijpelijk en tot in de minste kleinigheden loopende was de vreesachtigheid van deze kraamvrouw: verscheidene weken na de bevalling durfde zij nog hare neus te snuiten. In de eerste dagen na de verlossing durfde zij zich nauwelijks te bewegen; zij was altijd dodelijk bevreesd voor vloeijen. At gedurende de eerste drie*

weken onbegrijpelijk weinig, hoewel zij steeds haar kind zoogde. Ligchaamsbeweging durfde zij bijna geheel niet wagen, zelfs niet in bed. Men moest haar vooraf stellig verzekeren, dat er niets kwaads te duchten was, anders bleef zij steeds onbeweeglijk, bijna zonder te spreken, doodstil liggen. Gedurende den arbeid gedroeg zij zich bijna volstrekt lijdelijk, steeds met een beangst gemoed, doch vol vertrouwen op mij".

Foekje zal er dankzij de goede zorg van haar zwager Jelle wel bovenop zijn gekomen.

Aan moederskant van de pas geboren Petrus Lucas waren maar liefst vier ooms geneesheer, heel- en vroedmeester, of doctor in de medicijnen, waardoor Petrus op latere leeftijd ook liefde voor het vak kreeg. Het zal hem wel met de bekende paplepel zijn in gegoten. Hij studeerde aan de universiteit van Franeker en was in zijn studententijd een 'losbol' die er voornamelijk een Bourgondische leefwijze op na hield. Een uitdrukking zoals: 'koek vreten en wijn zuipen' moet hij meerdere malen in de mond hebben genomen.

Als 'heelmeeester en vroedmeester 'ten plattelande' vestigde hij zich in Minnertsga en liet zich op 9 april 1837 in de Hervormde kerk dopen.

Hij kreeg verkering met Luutske Tjessinga, een dochter van de chigorijfabrikateur Cornelis Jelles Tjessinga en Seerske Dirks Koopmans. Op 28 -jarige leeftijd moest Petrus nog zijn dienstperiode bij de Nationale Militie vervullen en werd daar schutter bij het '2e bataljon der eerste afdeling Vriesche Mobile Schutterij'. In die periode op 23 maart 1839 trouwde hij met Luutske en woonde aan de toenmalige 'Lange streek', de woning naast slagerij Bonnema.

Uit het huwelijk werden zes kinderen geboren: vijf jongens en één meisje. Seerske, de enige dochter is maar twee jaar oud geworden en één van de jongens

kwam te overlijden toen hij zes jaar was. Het moet de armoede geweest zijn dat hij zijn overige vier jongens, Lucas, Foeke, Dirk en Jelle, verbood om een academische studie te volgen, omdat het inkomen van een landbouwer of koopman in die tijd aanmerkelijk hoger lag dan dat van hem zelf, zo meende hij. Maar de oorzaak daarvan zou de losbandigheid in zijn studententijd kunnen zijn en dat hij het nadien ook niet zo nauw nam.

Van zijn vier jongens ging Lucas buiten Minnertsga wonen die op 83-jarige leeftijd in Franeker overleed. Foeke, die in 1847 geboren werd, werd eerst timmerknecht en had later een vellenbloterij aan de vaart, de plaats die vroeger bekend stond als 'de bloot'.

Foeke die getrouwd was met Nienke Wijbes van der Ploeg, een boerendochter van 'Dirkje buorren', had echter geen succes met zijn bloterij en raakte zover in de schulden dat hij in het faillissement terecht kwam. Met behulp van de familie werden later de schulden betaald en werd op 10 december 1884 het faillissement opgeheven.

Nienke kwam in 1872 al te overlijden en had één kind geboord die in het eerste levensjaar kwam te overlijden. Over Nienke liet Foeke de volgende tekst in de overlijdensadvertentie zetten: *"Hedenavond ontsliep, zacht en kalm, na een langdurig doch geduldig lijden, mijne innig geliefd echtgenoot Nienke Wijbes van der Ploeg, in den ouderdom van 24 jaren en bijna 7 maanden, waarvan ik ruim 3 jaar het genot mocht smaken met haar in een genoeglijken echtvereniging te zijn. Zwaar! Zeer zwaar valt mij deze slag. Wat ik aan haar verlies, kunnen slechts zij, die de overledene van nabij hebben mee gemaakt, begrijpen"*.

Foeke hertrouwde later en vertrok na de geboorte van het negende kind samen met zijn gezin naar Amerika en zette daar een handel op in bouwmaterialen. Later werden nog drie kinderen geboren.

Petrus Hannema zijn andere zoon, Dirk, volgde een opleiding aan de Franse school (later de HBS) in Buitenpost waar hij handelskennis, boekhouden, Engels en Frans heeft geleerd. Hij huwde later met Aukje Johannes Schotanus en werd koopman in vlas en exporteerde, omdat er een grote vraag was naar linnen, naar Engeland. Dirk en Aukje kregen samen vier kinderen. Van hen was Johannes Hannema een bekende verschijning in het dorp, hij is de man geweest die films heeft laten maken in de jaren 1936-38 van zijn gezin maar ook van het dorpsleven. De laatste zoon van dokter Petrus was Jelle, die als landbouwer op 4 mei 1900 met zijn gezin naar Ee vertrok, maar in Minnertsga samen met zijn vrouw zeven kinderen heeft gekregen.

**** Heden avond omstreeks 8 uur is zacht en kalm ontslapen onze geliefde Moeder LUUTSKE TJESSINGA, Wed. P. HANNEMA, in den ouderdom van ruim 74 jaren. Minnertsge, 3 Januari 1890. Mede namens Broeders en Zusters, L. HANNEMA.**

Na het overlijden van de weduwe van Petrus Lucas Hannema is er boelgoed gehouden.

Boelgoed te Minnertsge.

Notaris van GELJTENBEEK zal op Woensdag 16 April 1890, voorm. 11 uur, ten sterfhuize van Mejuffrouw de Wed. P. Hannema, à contant verkoopen:

MEUBELN, HUISGERADEN, divers glas, steen, koper, blik, ijzer en aardewerk, bedden met toebehooren en hetgeen meer te voorschijn zal worden gebracht.

Uit Leeuwarder courant (collectie G. Bouma)

DECREET VAN NAAMAANNEMING

Toen Napoleon op 18 augustus 1811 bepaalde dat iedereen onder 'zijn beheer' een officiële achternaam moest hebben als onderdeel van de door zijn geïntroduceerde Code de Civil, kon hij niet voorzien wat hij 'in zijn hoofd haalde' om dat verplicht te stellen. Het heeft nog jaren geduurd voordat echt iedereen in zijn keizerrijk de familienaam droeg van de vader of soms de familienaam van de moeder.

Hieronder het decreet:

'In het Paleis van St. Cloud, den 18 Augustus 1811. Napoleon, Keizer der Franschen, Koning van Italiën, Beschermers van het Rhijnverbond, Bemiddelaar van het Zwitsersch Bondgenootschap. Op het rapport van onzen Groot-Regter, Minister van Justitie; Gezien ons Decreet van den 20 July 1808; Onzen Staatsraad gehoord; Hebben wij gedecreteerd en decreteeren hetgeen volgt:

Art 1. De genen onzer onderdanen in de departementen van het voormalig Holland, der Monden van den Rhijn, der Monden van de Schelde en van het arrondissement Breda, welke tot dus verre genen vasten familienaam of voornamen hebben gehad, zullen gehouden zijn, zodanigen, in den loop van het jaar der bekendmaking van ons tegenwoordig decreet, aan te nemen, en de opgave daarvan te doen aan den ambtenaar van den civielen staat der gemeente, alwaar zij woonachtig zijn.

Art 2. De namen van steden zullen niet toegelaten worden als familienamen. Als voornamen mogen worden aangenomen dezulke, die bij wet van den II germinal lde jaar zijn toegestaan.

Art 3. De maires, de opneming der inwoners hunner gemeenten doende, zullen gehouden zijn, te onderzoeken en ter kennis van het bestuur te brengen, of dezelve persoonlijk de bij voorgaande artikelen voorgeschreven voorwaarden hebben vervuld. Zij zullen insgelijks gehouden zijn, de genen der inwoners van hunne Gemeenten, die van naam veranderd zijn, zonder zich te hebben gedragen naar de bepalingen van de bovengemelde wet van II Germinal lde jaar, ter kennis van het bestuur te brengen.

Art 4. Van de bepalingen van ons tegenwoordig decreet zullen uitgezonderd zijn dezulken onzer onderdanen van de departementen van het voormalig Holland, der Monden van den Rhijn, der Monden van de Schelde en van het arrondissement Breda, die bekende namen en voornamen hebben, en welke zij bestendig hebben gevoerd, al ware het, dat die namen en voornamen voortkomstig zijn uit die der steden.

Art 5. De genen onzer onderdanen, in het voorgaand artikel vermeld, die hunne namen en voornamen willen behouden, zullen desniettemin gehouden zijn, dezelve op te geven, te weten: die, welke in bovengemelde departementen wonen, bij de mairie der gemeente, alwaar zij

woonachtig zijn, en de andere, bij de zoodanige, alwaar zij voornemens zijn, hunne woonstede te vestigen: alles binnen den tijd, in art. 1 vermeld.

Art 6. De familienaam, dien de vader, of, bij ontstentenis van dien, de grootvader van vaderszijde, verklaard heeft, te willen aannemen, of welke hem toegekend zal blijven, zal aan alle kinderen worden gegeven, die gehouden zullen zijn, denzelven te voeren en aan te nemen in de akten; ten dien einde zal de vader, of, bij gebreke van dien, de grootvader, de aanwezig zijnde kinderen en kleinkinderen in

Art 8. Onze grootregter minister van justitie en onze minister van binnenlandsche zaken zijn belast, ieder voor zoo veel hem aangaat, met de uitvoering van het tegenwoordig Decreet, dat in het bulletin der wetten zal worden geplaatst,

Van wege den Keizer, (getekend) NAPOLEON

de Minister Secretaris van Staat, (getekend) de Graaf DARU'

zijn opgave vermelden, alsmede derzelve woonplaats; en dezulke onzer onderdanen, die hunnen vader, of bij ontstentenis van denzelven, hunnen grootvader nog in leven hebben, behoeven slechts te verklaren, dat hij nog in leven is, benevens de plaats van zijn verblijf.

Art 7. Zij, die de bij het tegenwoordig decreet voorgeschreven formaliteiten, en binnen den daar bij vermeld tijd, niet zullen vervuld hebben, en zij, die, in eenige publieke akte of onderhandsche verbintenis, willekeurig en zonder zich te hebben gedragen naar de bepalingen der wet van den Uden germinalldejaar, van naam veranderd zouden zijn, zullen overeenkomstig de wetten gestraft worden.

Foto: Van Roel van Steinvorn kregen we onderstaande informatie.

'Ongeveer 1x per week zoek ik het internet af naar wetenswaardigheden over de familie Van Steinvorn. Dit gebeurt via diverse zoekmachines. Samen met mijn vader vullen we onze stamboom in. Zo kwam ik enkele weken geleden terecht bij jullie op de site. Door deze zoektochten ben ik ook in contact gekomen met een ver familielid in Amerika. De gevonden foto heb ik ook daarnaar toe gezonden en gevraagd of zij daar wat info over hadden.'

Onze vraag: wie herkent de personen op de foto?

Reacties graag naar: Wietse Leistra
Tel. 0518 - 481630